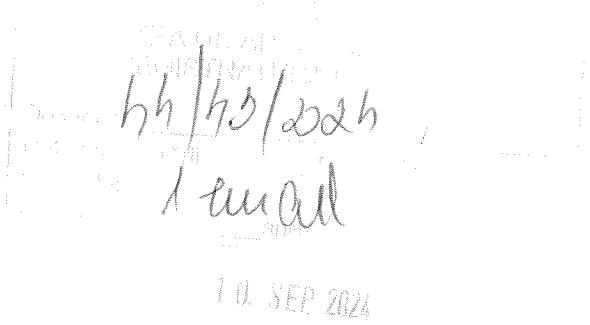

Subject: Raspuns D_44_43_2024
de la: Cristina Vlad <cristina.vlad@cncd.ro>
Data: 10.09.2024, 15:07
Către: <cams-registratura@just.ro>

Bună ziua,

Vă rog regăsiți anexat Răspunsul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării la solicitarea instanței de judecată, în dosarul 44/43/2024, termen 12.09.2024.

Cu stimă,

--
Cristina Maria Vlad
Sef Serviciul Contencios, Juridic si Structuri
Directia Juridica
Consiliul National pentru Combaterea Discriminarii
București, P-ța Valter Mărăcineanu nr.1-3
Tel.: 021.312.65.78/79
Fax: 021.312.65.85
Mobil: 0723.348.411
e-mail cris_ina.vlad@cncd.ro
cris_inamaria.vlad@gmail.com

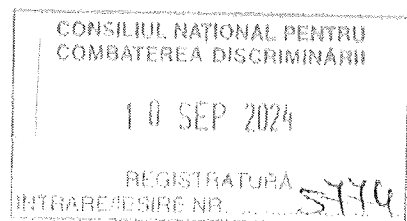
Atașamente:-----

Rapuns instanta D44_43_2024.pdf	1,8 MB
---------------------------------	--------

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Curtea de Apel Târgu Mureș
Dosar: nr. 44/43/2024,
Secția Contencios Administrativ și Fiscal
Termen: 12.09.2024

10. SEP 2024
Domnule Președinte,

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, organ al administrației publice centrale, cu sediul în municipiul București, Piața Valter Mărăcineanu, nr. 1-3, sector 1, reprezentat legal prin **Asztalos Csaba Ferenc**, președinte, în calitate de pârât în dosarul indicat, în contradictoriu cu reclamanta **Fundația Szekler Monitor**, înainteză prezentul:

Răspuns

Prin intermediul căruia comunicăm onoratei instanțe, punctual, următoarele:

I. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are acces la baza de date gestionată de Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor, bază din care s-ar putea identifica adresa de domiciliu a persoanelor reclamate.

II. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, circumscrise obiectului cauzei raportat la aria de aplicare a dispozițiilor art. 11, alin. (1), lit. a) din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor (aplicarea acestor dispoziții circumscrindându-se *stricto sensu* obligației petentului, ca inițiator al demersului litigios), nu a adresat Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor o cerere de indicare a adresei de domiciliu a unor persoane fizice.

Așadar, în aceste situații, anume atunci când CNCD este investit de către terțe părți, în calitate de petenți, cu sesizări prin care se reclamă posibile fapte de discriminare, Consiliul face aplicarea dispozițiilor art. 11, alin. (1), lit. a) din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor (în prezent a dispozițiilor Ordinului nr. 27/2024 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, în vigoare de la 12 februarie 2024, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 120 din 12 februarie 2024) în sensul verificării îndeplinirii de către petenți a acestor obligații de formă ale petițiilor.

În schimb, atunci când demersul a fost inițiat de către CNCD, prin notă de autosesizare a unor prezumtive fapte de discriminare (CNCD a reținut indicii de încălcare a dispozițiilor legale antidiscriminare), Consiliul a adresat Direcției Generale pentru Evidența Persoanelor cerere de indicare a adresei de domiciliu a unor persoane fizice, răspunsul furnizat conținând astfel de date de identificare.

Sub acest aspect, arătăm faptul că nu există echivalență între, pe de o parte, situația petițiilor, care exprimă dreptul petentului de a adresa petiții CNCD, drept căruia îi corespunde obligația autorilor petiției (petenți) de îndeplinire a condițiilor de formă a petiției, inclusiv sub aspectul indicării adreselor părților (CNCD neasumând *a priori* reclamațiile care fac obiectul acestor petiții, astfel încât să se substituie în interesul litigios al petenților inclusiv în scopul identificării celor reclamați de către petenți), și, pe de altă parte, situația autosesizărilor CNCD, care presupune demersuri ale membrilor Colegiului director al CNCD doar în cazurile în care aceștia apreciază că există indicii cu privire la existența unor situații care presupun săvârșirea unei fapte de discriminare, potrivit dispozițiilor art. 13 din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor.

Or, separat de situația autosesizărilor, caz în care membrii Colegiului director al CNCD apreciază că există indicii cu privire la existența unor fapte de discriminare, referitor la obligația îndeplinirii condițiilor de formă și conținut a petițiilor, de către petenți, se impune a se reține aspectul că, CNCD este o autoritate cu atribuții administrativ-jurisdicționale, soluționarea petițiilor realizându-se în cadrul unei proceduri administrativ-jurisdicționale, similară cu cea a instanțelor judecătorești, care presupune soluționarea unor litigii juridice cu respectarea rigorilor specifice unei proceduri jurisdicționale, constând în independența și echidistanța față de interesele litigioase private ale părților litigante (atât ale petenților, cât și ale reclamaților), asigurarea dreptului la apărare și respectarea principiului contradictorialității.

Astfel, CNCD, ca jurisdicție specială administrativă, nu se poate subroga în drepturile, respectiv obligațiile celor care inițiază litigii juridice în materia nediscriminării (petenți), autoritatea jurisdicțională neasumând *ab initio* obiectul și reclamațiile petiției, astfel încât să se poată transfera obligația identificării reclamaților în sarcina autorității jurisdicționale.

Reiterăm faptul că CNCD, ca autoritate administrativ-jurisdicțională, este obligată să respecte rigorile independenței, neutralității și echidistanței față de interesele părților care formează cadrul litigiilor juridice cu a căror soluționare este investit.

Aceasta *a fortiori* având în vedere principiul disponibilității care stă la baza procedurii de soluționare a petițiilor aflate pe rolul CNCD, principiu reglementat în mod expres prin dispozițiile art. 3, lit. f) din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor (în prezent a dispozițiilor Ordinului nr. 27/2024 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, în vigoare de la 12 februarie 2024, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 120 din 12 februarie 2024).

De altfel, inclusiv instanțele de judecată, a căror procedură jurisdicțională stabilește reguli sinonimice și pentru procedura administrativ-jurisdicțională (aplicabilă CNCD), procedează în mod similar cu felul în care procedează CNCD, urmând să respingă în consecință acțiunile care nu se conformează condițiilor de formă impuse prin dispozițiile art. 148, alin. (1) din C. Pr. Civ.

Iar aici invocăm argumentul de deducție logico-juridică (raportat la asocierea principiilor care stau la baza procedurilor jurisdicționale/administrativ-jurisdicționale), potrivit căruia, în măsura în care s-ar considera, prin absurd, că dispozițiile procedurii administrativ-jurisdicționale a CNCD, care stabilesc condiția de formă a petiției în sensul indicării numelui, domiciliului sau reședinței părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor, ar încălea dispozițiile art. 51 din Constituția României, care garantează dreptul la petiționare, atunci, pentru aceleași considerente juridice și pentru aceeași logică juridică a rigorii jurisdicționale, și dispozițiile procedurii judiciar-jurisdicționale, dispozițiile art. 148, alin. (1) din C. Pr. Civ., care stabilesc aceeași condiție pentru forma acțiunilor judecătorești (indicarea numelui, domiciliului sau reședinței părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor), ar fi susceptibile de a încălea dispozițiile art. 21 din Constituție, care statuează accesul liber și neîngrădit la justiție (chiar și în domeniul nediscriminării, prin raportare la dispozițiile art. 27 din O.G. nr. 137/2000).

Prin urmare, concluzionăm în sensul că dispozițiile procedurale criticate au fost adoptate în scopul aplicării dispozițiilor art. 20, alin. (1), (4) și (6) din O.G. nr. 137/2000.

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 20, alin. (1), (4) și (6) din O.G. nr. 137/2000, coroborat cu art. 11, alin. (1), lit. a) din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, rezultă limpede faptul că petentul, cel care se consideră victima unei fapte de discriminare și alege să petiționeze Consiliul, are obligația respectării condițiilor de formă ale petiției, inclusiv sub aspectul indicării *numelui, domiciliului sau reședinței părților ori, pentru persoanele juridice, denumirea și sediul lor*, pentru îndeplinirii obligațiilor procedurii administrativ-jurisdicționale a CNCD în cadrul căreia se va soluționa petiția, astfel încât partea reclamată de către petent să poată fi citată în scopul asigurării dreptului la apărare și respectării principiului contradictorialității.

Așadar, dispozițiile procedurale contestate se conformează exigențelor dispozițiilor art. 20, alin. (1), (4) și (6) din O.G. nr. 137/2000, raportat la natura juridică a CNCD.

De asemenea, dispozițiile procedurale criticate nu încalcă dispozițiile art. 51 din Constituția României, întrucât garantarea dreptul la petiționare nu conduce la concluzia că petițiile în cauză nu ar trebui să îndeplinească anumite condiții de formă, precum cea privind indicarea numelui și domiciliului părții reclamate.

A fortiori în cazul procedurilor jurisdicționale, precum cea din cadrul CNCD, unde jurisdicțiile au obligația independenței și echidistanței față de interesele părților, ceea ce înseamnă că nu pot susține *a priori* cauzele petenților prin prezumarea vinovației celor reclamați concretizată prin demersuri de identificare a acestora.

În final, reiterăm că jurisprudența instanțelor statuează legalitatea condițiilor de formă impuse prin dispozițiile art. 11, alin. (1), lit. a) din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, corelat cu dispozițiile art. 20, alin. (1), (4) și (6) din O.G. nr. 137/2000 (*exempli gratia* Sentința Civilă nr. 4867/11.12.2017, pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă, prin care instanța de judecată reține că ***„Din interpretarea corelată a dispozițiilor art. 20 (6) din OG nr. 137/2000 modificată și completată, cu dispozițiile art. 11 (1) lit.a) din Procedura internă a CNCD rezulta în mod evident ca obligația indicării numelui și domiciliului/reședinței părților revine celui care reclama savârșirea unor potențiale fapte de discriminare în înțelesul art. 2(1) din OG nr. 137/2000”***)¹.

¹ Sentința Civilă nr. 4867/11.12.2017, pronunțată de Curtea de Apel București: „Potrivit art. 20 alin. I OG nr. 137/2000 „Persoana care se considera discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data savârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștința de savârșirea ei”, iar potrivit alin. 6 „Persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament. În fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, respectând regimul constituțional al drepturilor fundamentale, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”. **Rezulta, așadar, ca petentul trebuia să indice în cuprinsul sesizării persoana împotriva căreia se îndreaptă reclamația pentru ca acesta să poată fi citat și să-și exercite apărarea în condițiile legii.** Totodată, art. 11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobat prin Ordinul CNCD nr. 148/2008 prevede că petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde, printre altele, numele, domiciliul sau reședința părților. Din interpretarea corelată a dispozițiilor art. 20 (6) din OG nr. 137/2000 modificată și completată, cu dispozițiile art. 11 (1) lit.a) din Procedura internă a CNCD rezulta în mod evident că obligația indicării numelui și domiciliului/reședinței părților revine celui care reclama savârșirea unor potențiale fapte de discriminare în înțelesul art. 2(1) din OG nr. 137/2000. Relativ petiția având ca obiect anularea art. 11 din Procedura internă a C.N.C. D. de soluționare a petițiilor, Curtea constată, pe de o parte, că Procedura menționată este un act administrativ cu caracter normativ, iar, pe de altă parte, că acest capat de cerere se impune a fi privit ca o acțiune distinctă de cea având ca obiect anularea Hotărârii nr. 195/22.03.2017. Cu titlu de principiu, Curtea reține că specificul unei acțiuni în anularea unui act administrativ cu caracter normativ îl constituie împrejurarea că analiza pe care instanța o face se rezumă la conformitatea actului cu actele de nivel superior în a căror executare a fost adoptat, conform principiului ierarhiei și forței juridice a actelor normative, consacrat de art. 1 alin. 5 din Constituția României și art. 4 alin. 3 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă. În speță, întrucât Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor a fost emisă în executarea art. 3 din Legea nr. 324/2006 prin care s-a modificat O.G. nr. 137/2000, rezulta că actul de nivel superior în raport cu care se vor verifica motivele de ilegalitate invocate de reclamant este O.G. nr. 137/2000. Revenind la susținerile reclamantei, Curtea, examinând

Prin jurisprudența invocată, Sentința Civilă nr. 4867/11.12.2017, pronunțată de Curtea de Apel București, instanța, raportat la criticile aduse aceluiași dispoziții procedurale contestate prin acțiunea introductivă a acestei reclamante, a reținut reglementările legiutorului prin dispozițiile art. 20, alin. (1) și (6) din OG nr. 137/2000 modificată și completată, concluzionând corelativ acestor dispoziții legale că „Rezulta, așadar, ca petentul trebuia să indice în cuprinsul sesizării persoana împotriva careia se îndreapta reclamația pentru ca acesta să poată fi citat și să-și exercite apărarea în condițiile legii.”

De asemenea, prin aceeași jurisprudență, luându-se act de dispozițiile art. 11 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor aprobat prin Ordinul CNCD nr. 148/2008, care prevedeau ca petiția privind acte sau fapte de discriminare va cuprinde, printre altele numele, domiciliul sau reședința părților, instanța de judecată a concluzionat că „Din interpretarea corelată a dispozițiilor art. 20 (6) din OG nr. 137/2000 modificată și completată, cu dispozițiile art. 11 (1) lit. a) din Procedura internă a CNCD rezulta în mod evident ca obligația indicării numelui și domiciliului/reședinței părților revine celui care reclama savârșirea unor potențiale fapte de discriminare în înțelesul art. 2(1) din OG nr. 137/2000”.

Prin urmare, Curtea de Apel București, prin Sentința Civilă nr. 4867/11.12.2017 (rămasă definitivă și irevocabilă), a statuat inclusiv sau implicit legalitatea condițiilor de formă impuse prin dispozițiile art. 11, alin. (1), lit. a) din Ordinul nr. 144/2008 privind adoptarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, în urma corelării acestor dispoziții procedurale cu dispozițiile art. 20, alin. (1) și (6) din OG nr. 137/2000 modificată și completată.

În final subliniem că administrăm aceste apărări și în raport cu cererea modificatoare a acestei reclamante, prin care urmărește modificarea dispozițiilor art. 11, alin. (1) lit. a) din Ordinul nr. 27/2024 privind aprobarea Procedurii interne de soluționare a petițiilor și sesizărilor, în vigoare de la 12 februarie 2024, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 120 din 12 februarie 2024.

În lumina tuturor acestor argumente invocate prin Notele noastre Scrise și reiterate prin prezenta lucrare procesuală defensivă, rugăm, respectuos, onorata instanță de judecată să respingă acțiunea reclamantei.

Cu deosebit respect,

Președinte,
Asztalos Csaba Ferenc

Director Direcția Juridică,
Cristian Nuică

Întocmit de:
Șef Serviciu Contencios, Juridic și Structuri
Cristina Maria Vlad

DOMNULUI PREȘEDINTE A CURȚII DE APEL TÂRGU MUREȘ

înscrisurile depuse la dosar, prin prisma dispozițiilor legale incidente și suspnerilor părților, va respinge, și sub acest aspect, acțiunea ca nefondată.”

